

[Guldberg.]

kettinget og få den lovhjemmel, der nu skal til for at kunne fortsætte udbygningen af Kastrup lufthavn.

Jeg vil altså gerne anbefale, at Folketinget nu afklarer sit standpunkt, og at man derfor ikke nøjes med som foreslået i det af hr. Horn fremsatte dagsordensforslag at sige, at det vender vi tilbage til i næste samling.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu også i forhandlingen.

Bilgrav-Nielsen: Jeg har naturligvis et par bemærkninger til ministerens andet indlæg, men først et par bemærkninger til et par ting, hr. Guldberg berørte i sit første indlæg vedrørende lufthavnsproblematikken kontra bro over Store-Bælt. Hr. Guldberg gav udtryk for, at han var tvivlende over for, om de, der ønsker en Storebæltsforbindelse først, egentlig ønsker at tage konsekvensen af en sådan beslutning, og han tænkte her på, at man så måtte fortsætte udbygningen i Kastrup. Nu kan det jo nok diskuteres, hvorvidt man af den grund er nødt til at fortsætte milliardinvesteringerne i Kastrup lufthavn. Vi ved jo, at der er en udvikling i gang inden for flyindustrien, både hvad støjmessige problemer angår, og hvad angår flyenes krav til startbaner, som gør det muligt at regne med, at vi vil se flere maskiner, som stiller mindre krav til selve lufthavnsanlæggene i fremtiden. I øvrigt er det blevet klarlagt efterhånden, at sidevindsproblemerne, som vi har haft i Kastrup, også er i aftagende. De nye flytyper er ikke så følsomme over for sidevindspåvirkninger som de ældre. Vi fik et godt indtryk af dette, da vi sidste sommer besøgte et nyt lufthavnsområde i England, hvor man helt ude ved kysten overhovedet ikke regnede med, at man skal have tværbaner, så man kan imødegå kraftige sidevindsforstyrrelser, man kan nøjes med én bane retning. Jeg tror altså, der er ting undervejs her, som godt kan få os til at ændre opfattelse af, hvad der er nødvendigt omkring lufthavnsproblematikken i Kastrup.

Hr. Alsing Andersen var lidt forundret over, at jeg så skarpt kunne afvise en gennemførelse af Søringen og Godsbaneringen,

og påpegede, at hvis man ikke ville gå ind for disse to anlæg, så er der tale om spildte investeringer i Lyngbyvejen. Dertil kan man jo sige, at fordi man måske har gennemført en forkert investering i Lyngbyvejen, behøver man jo ikke at fortsætte med forkerte investeringer. Men i øvrigt tror jeg, vi bliver nødt til på et eller andet sted at stoppe med motorvejsanlæggene ind i bykernen. Vi kan ikke — og det tror jeg hr. Alsing Andersen kunne drøfte med trafikministeren, jeg er meget enig med trafikministeren — vi kan ikke blive ved med at give den individuelle trafik så gode vilkår i bykernen, som vi gør det nu. Vi er nødt til mere at satse på den kollektive trafik. Jeg vil gerne støtte de udtalelser, som ministeren fremsatte om, at vi for alvor må prioritere den kollektive trafik foran den individuelle. Jeg er enig med ministeren i dette synspunkt, og det er det, der ligger bag vort syn på motorvejsforbindelser i Københavnsområdet.

Der er også en anden ting, der spiller ind, nemlig at vi mener, det er forkert, at man så kraftigt satser på byudviklingen på Amager og i de nordlige dele af Sjælland. Det er med til, at vi skaber nogle trafikproblemer i København, som vi ellers kunne undgå. København har jo en beliggenhed, der misundes den af mange andre storbyer, idet den ligger ud til et vand og ikke har krydstrafikproblemer i sit indre, som andre storbyer har det, men vi skaber i nogen grad disse krydstrafikproblemer, hvis vi kraftigt udbygger i Nordsjælland og på Amager. Det er simpelt hen disse synspunkter, der ligger bag, når vi mener, udviklingen bør ske i de sydvestlige egne, Køge Bugt-området, som der nu i øvrigt er enighed om at vi skal fremme planlægningen af og fremme den kollektive trafik i. Vi mener, det er her, man skal satse på den kommende byudvikling her i området.

Ministeren var, synes jeg, i sit svar bemærkelsesværdigt forsigtig. Det kan der være flere grunde til, også forståelige grunde. Han var endda villig til at kunne nøjes med, tror jeg, bronzemedalje for sit indlæg. Jeg tror, ministeren bliver nødt til at erkende, at det indlæg, som ministeren kom med, ikke er accepteret af Folketinget, og jeg er lige ved at ville konstatere, at det er ikke accepteret af nogen gruppe i Folketinget.